

Afgiften beregnes stedse efter danske Commercclæster, og blive de Maal, hvortil fremmede Skibe ere ansatte, at reducere til danske Commercclæster efter samme Regler, som ved Toldstederne i Danmark følges, hvad Havneafgifterne angaaer.

S 6.

Forsaauidt Skibet tilhører en Stat, hvortil danske Skibe eller disses Ladninger ere underkastede høiere Afgifter, end om de horte hjemme i Staten selv, bestemmer Kongen, om og hvorvidt der, foruden den i § 5 nævnte Afgift, skal til Statskassen svares en yderligere Afgift.

S 7.

Af ethvert Skib, som ankrer i en færøst Havn, skal erlægges 1 Rdlr. i Ankerpenge, der, som hidtil, tilfalder Amtsskatteskassen; dog skulle de Skibe, der bevisligen kun søge Nådhavn, være fritagne for denne Afgift.

S 8.

Ethvert Skib, som fra en fremmed Plads kommer til Færøerne for der at drive Handel, skal være forsynet med de fornødne Skibspapirer, navnlig til Dplysning om Skibets Læstedragtighed og Nationalitet, med en Varesfortegnelse, som nøiagtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Consul, eller, hvor ingen Consul er, af Dyrigheden paa Stedet, samt med behørigte Beviser for, at hverken Mæsslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet er aaseilet, eller blandt Mandskabet, hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skal være attesteret af den danske Consul eller Dyrigheden paa Stedet. For hver Klasse af disse Attestationer tilkommer der den danske Consul 6 Skilling pr. dansk Commercclæst af Skibets Drægtighed. Skibe, som fra indenlandst Sted udgaae til Færøe, skulle ligeledes være forsynede med behørigte Sundhedsattester, hvorimod den udgaående Toldseddel (fra Altona) der af vedkommende Autoritet udfærdigede Manifest træder istedetfor Varesfortegnelsen.

Saa snart et Skib er indkommet i en af de i § 4 nævnte Havne, og forinden No-

get udløses af eller indlades i samme, har Skibsføreren at melde sig i Thorshavn hos Landfogden og i de øvrige 6 Havne hos vedkommende Syssemand, til bemeldte Embedsmænd at aflevere de ovenfor nævnte Skibspapirer, og, efterat disse ere befundne i Orden og derom forsynede med Baaetegning, at erlægge den befalede Læstefgift samt Ankerpenge.

Skibsføreren har derhos under sin Haand at tilstille vedkommende Dppebørselsbetjent en Angivelse af generelt Indhold over Skibet, dets Drægtighed og Ladning. Skulde Skibsføreren ikke være forsynet med rigtige Skibspapirer eller behørigt Sundhedspas, skal vedkommende Embedsmand være berettiget til at anstille og navnlig at underkaste Besætningens Sundhedstilstand den fornødne Undersøgelse og er Skibsføreren forpligtet til i det Hele at holde sig de Forfrifter efterrettelig, som af Dyrigheden gives til Afhjælpning af de forefundne Mangler. Ligeledes kan Dppebørselsbetjenten, naar han formener, at Læstedragtigheden ei er rigtig angiven, foranledige Skibet maalt, hvortil Amtet uden Dphold skal træffe fornøden Foranstaltning. Imidlertid bliver Læstefgiften at erlægge i Genhold til Skibspapirerne og Udløsning at tilstede. Der som Maalingen giver det Resultat, at Læstedragtigheden ei er større end den, Skibspapirerne udvise, afholdes Udgiften ved Maalingen af det Offentlige, i modsat Fald af Skipperen, der da har at efterbetale det Manglende.

For den rigtigen erlagte Læstefgift meddeles Dppebørselsbetjenten Skibsføreren Dvittering, og er denne Dvittering Hjemmel for Skipperen til paa denne Reise, inden han forlader Derne, at anløbe en eller flere af de andre færøste Havne, uden at betale Læstefgift, dog kan han ikke drive Handel umiddelbart med Indbyggerne, med mindre Dvitteringen tillige indeholder Beviis for, at den i § 5 fastsatte Tillægsafgift er betalt. Ankerpenge maa han derimod erlægge i enhver Havn, han besøger.

Naar Skibet, efterat have klareret i en af de i § 4 nævnte Havne, anløber en anden af disse Havne, bliver Tilstaelsen for de rigti-